

1. Com vas començar a jugar als escacs?

El meu pare me'n va ensenyar, fins que el vaig guanyar i després ja no volia jugar. Més tard, vaig tenir un accident de trànsit amb un cotxe un estiu, que em va immobilitzar tota la part esquerra de dalt a baix, i en Ramon Blanco, del Montgrí, me'n va ensenyar els conceptes ja més avançats.

2. En quins clubs has jugat?

Ufff... en un munt. Sóc una mica inestable per això i de memòria no t'ho sabria dir exacte perquè fa molts anys. Lògicament primer al Montgrí, després al Girona quan es jugava al Casino (amb en Manzanares, Espar, Llach i companyia). Després al Figueres fins que va baixar, després al Salt i Girona, al Montgrí 3 temporades més, tot seguit a Palafrugell i ara a Figueres on espero quedar-me molt temps.

3. De quin torneig guardes més bon record?

A veure... em va fer molta il·lusió quan en aquell temps anava per categories, quan vaig quedar campió de 2ª per pujar a primera. Parlo de fa força anys, no sé si es va jugar a Callella. Darrerament vaig quedar 5è a Llinars del Vallés, guanyant a la última ronda a un MC 2310, tot i fent un bye. A Salt 2011 a les tres últimes rondes crec que tenia opció a guanyar el campionat. Vaig guanyar a l'Alex Vidal, amb negres, vaig fer taules amb el MC Jaume Mundet, crec que en posició millor (que per cert va ser el campió) i la darrera si que em va saber greu perquè amb el MC Lluís Casenellas, tenia el 90 % de la partida guanyada del tot, i el vaig deixar escapar viu amb unes taules. Una llàstima, al final 4t però em va saber a poc.

4. A quines "cites escaquistes" no falles mai?

Abans a l'Open Internacional d'Olot, a l'Open Internacional de Banyoles i ara a l'Open Internacional de Figueres. Els torneigs no internacionals també m'agraden molt jugar-los: aquest any a Salt i el del Gerunda. Crec que també faré el Sants i un any vaig fer el de Sitges i em va agradar molt, apart també per la ciutat turística, el paisatge i l'ambient. M'han parlat molt bé del Internacional de Benasque però si hi vaig ha de ser amb la família i la meua dona treballa en una immobiliària i ho tinc difícil.

5. Digues el nom d'un jugador i una obertura?

Zukerstort. Apertura Colle-Zukerstort. Dels actuals m'agrada molt Alexandre Delchev i el seu repertori amb negres contra la siciliana, la Taimanov.

6. Quin aspecte del joc disfrutes més?

En el mig joc em moc molt millor.

7. Has fet alguna "trampeta"?

No!!! Els escacs són molt nobles. Bueno va... a vegades per equips tens una posició i els

companys a l'orella et comenten "la tens bé", "la tens malament", allò típic.

8. El millor i el pitjor dels escacs?

Crec que els escacs formen part de mi i no depenen de ningú més, ni de la feina, ni de la família, ni dels problemes, i aconsegueixen absorbir-me en un món en que encara que irreal, sembla certament real. Després la competitivitat que hi ha i que és un esport individual. Depens molt de tu mateix. Crec que, en general, els jugadors som una mica individualistes, introvertits i tancats, i aquest món ens va molt bé ja que si perdem, perdem en un món irreal, però si guanyem si que ens sembla que és ben real. També és un esport que es pot jugar al propi nivell tant de jove com de gran.

El pitjor és la derrota que et deixa desmoralitzat, a mi almenys un parell de dies, amb una baixada sensible de l'autoestima. També cal dir que és molt absorbent i pot arribar a ser com una droga on pots deixar pel camí estudis, família, amics, diners ....

9. Una anècdota escaquista (millor si és teva)?

La del Cobra, encara que no és en partida real. Estàvem el meu amic Agustí López, en Felipe Tosan i jo al Fraternal de Palafrugell. Això que arriben 2 kinkis, amb cara de drogats. Ens miren sorpresos com jugàvem i ens diuen en castellà: "oye tú, ¿podemos sentarnos con vosotros?. Es que nosotros sabemos jugar a eso". El meu amic en Jymy (l'Agustí López) que és molt divertit i té molta experiència dels seus anys de joventut amb això de sortir de nits, poker, futbolí, ties, etc, i controla molt bé els temps, ja nota alguna cosa perillosa. Un dels dos és el jefe i l'altre es el "guardespatlles". Comencen mirant al mestre Felipe Tosan i sense ni tenir idea: "esta jugada es buena", "esta es mala", etc.

Tots tremolant. Diu el jefe arremengant-se la camiseta i ensenyant un gran tatuatge d'una serp Cobra diu "aquí en Palafrugé to el mundo me llama el Cobra y todos me conocen!!!" En aquestes, "l'esbirro" o segon del Cobra es dirigeix a en Jymy i li diu: "tú!! dame un sigarro !!" Cinc segons de silenci i tots "processant datos".

En Jymy controla i amb maestria es dirigeix a "l'esbirro" i li diu: "yo... lo que diga el Cobra!!" Salta el Cobra i diu cridant : "tú a este no le des na!!!" I en Jymy, seguint les ordres del jefe i controlant contesta després de 3 segons: "lo siento pero lo que diga el Cobra". Salta el Cobra sobre en Jymy, l'escaquer per allà pel mig i li diu ; "muy bien xiquillo, a partir ahora to lo que necesite en Palafrugé me lo pedís a mí, cuarquíé problema que tengais, aquí me conose to el mundo pol Cobra, preguntá por mí".

Jo és que no em podia aguantar el riure. D'això ja fa anys i encara estem reient.

10. Alguna escena, pel.lícula... escaquista?

“Jaque al asesino”. Un assassí en sèrie que mitjançant d'una partida d'escacs que va jugar de jove va deixant víctimes per tota la ciutat fins que el descobreixen llegint novament la partida.

11. Recomana'ns un llibre i una web

“Mis geniales predecesores” de Gari Kasparov. La web? la del Gerunda.

12. Alguna frase feta sobre escacs?

“Antes del final, los dioses crearon el medio juego”.

13. La teva millor partida

N'hi ha moltes, però em ve a la memòria una que vaig jugar amb el pare Lillo a l'Internacional de Figueres on el vaig deixar bastant apretat.